

Bemærkninger til lovforslaget

I 1976 afgav straffelovrådet betænkning nr. 759 »Visse strafferetlige og civilretlige spørgsmål i forbindelse med arbejdskonflikter«. Denne betænkning var ikke mindst fremkaldt af et forslag til lov om ændring af borgerlig straffelov, som var fremsat af centrum-demokraterne i folketinget 16. oktober 1975. Ved udarbejdelsen af dette nye forslag er der i vidt omfang taget hensyn til de oplysninger og fortolkninger, som bringes i den nævnte betænkning.

Således er det i det nu foreliggende forslag udtrykkelig sagt, at der er tale om »fysisk spærring«, hvorved hindringer af anden art (betænkningens side 41) ikke falder ind under lovteksten.

Siden 1976 har der været en stigende tendens til at foretage fysiske spærringer ikke blot af tilgangen til arbejdspladser i forbindelse med arbejdskonflikter, men også til skoler og læreanstalter samt offentlige kontorer. Derved er behovet for et lovmæssigt forbud imod disse handlinger blevet mere påtrængende.

Enhver organisation, forening eller gruppe har ret til ved blot og bar meddelelse (anmeldelse) til det lokale politi at afholde møder, optog og demonstrationer på offentlig vej eller plads. De således demonstrerende nyder endda i meget vid udstrækning politiets beskyttelse.

På denne baggrund må det være såvel ulogisk som uacceptabelt, at helt tilsvarende beskyttelse ikke skulle ydes enhver den, der i lovligt ærinde indfinder sig f. eks. på sin arbejdsplads.

Personer, der forsamlers sig uden for indgangen til en bygning, hvorved de bevidst spærrer adgangen til denne, kan ikke være beskyttet af den forsamlingsfrihed, der i øvrigt gælder i henhold til grundlovens § 79, og hvis formål ifølge ovennæv-

te betænkning primært er at give udtryk for meningstilkendegivelser.

Det skal herved bemærkes, at § 79 i sin første sætning anvender betegnelsen, at »borgerne har ret til uden forudgående tilladelse at samle sig . . .«. Først de to følgende sætninger anvender udtrykket »forsamlinger«. Under begrebet at »samle sig« må det formentlig også høre, at man kommer til stede på sin arbejdsplads.

At forsamlingsfriheden for demonstrerende eller andre ikke omfatter et hvilket som helst sted, fremgår af betænkningen side 52 f.n.: »Grundloven vil derfor heller ikke være til hinder for, at det ved eller i henhold til lov under strafansvar forbydes, at der i forbindelse med afholdelsen af en forsamling sker afspærring af adgangen til og fra en lokalitet, f. eks. en arbejdsplads . . .«. (Se også betænkningen side 49 f.n. og side 50 f.o.).

Efter gældende regler kræves det, at ledelsen (ejer) af et sted eller en bygning selv skal tilkalde politiet, for at den frie adgang kan blive oprettet, når fysisk blokade er etableret. En sådan tilkaldelse kan for den pågældende ledelse (ejer) – privat såvel som offentlig – føles særdeles belastende. Det er ændringsforslagets hensigt, at politiet ved eget initiativ skal være forpligtet til at sikre adgangen.

En fysisk blokade må sidestilles med den situation, der er skildret i borgerlig straffelovs § 133, stk. 1.

Det er ændringsforslagets hensigt, at politiet ikke passivt kan bevidne en fysisk blokades opretholdelse.

En *besættelse* af offentlig eller privat virksomhed, institution eller læreanstalt eller dele heraf skal efter ændringsforslaget opfattes som adgangs-hindring (fysisk blokade).